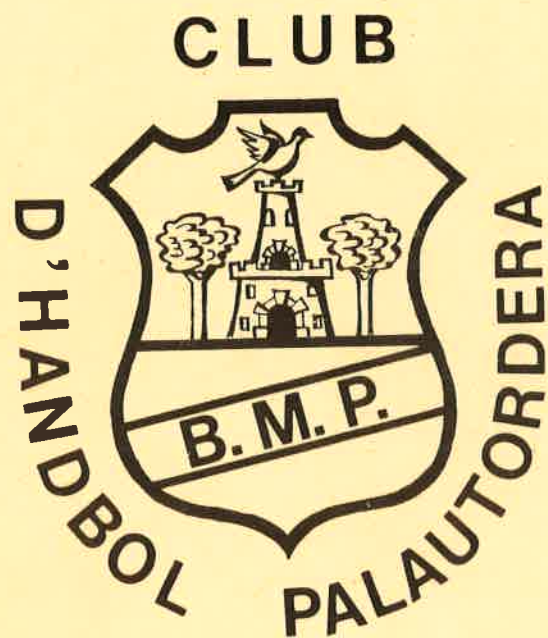

XXV.^è ANIVERSARI

STA. MARIA DE PALAUTORDERA - JUNY DEL 1981

Quan es va
de compres,
cal anar segur i còmode
-i quan es ven, també-

Talons Garantits
fins 10.000 Ptes.,
de BANC DE SABADELL
Prestigi per a qui compra.
Tranquil·litat per a qui ven.

Una manera de fer més bones
les relacions entre els Clients
i els Comerciants

BANC DE SABADELL

i els seus Talons Garantits

Fusteria

Francesc Sibina

Carrer d'Hospital, 55
Telèfon 8480390
Santa Maria de Palautordera

Valguin aquestes ratlles com a presentació del programa d'actes que s'han organitzat per commemorar el 25è. aniversari de la fundació del Club d'handbol Palautordera.

En aquest butlletí hem volgut que hi figuréssin les opinions i els testimonis d'algunes persones que en diferents èpoques han participat en les tasques del club. Ens consta que són molts i molts els que hi han treballat en el transcurs d'aquests vint-i-cinc anys y que cada un d'ells ens podria explicar les seves vivències i exposar-nos les seves opinions, però això no es possible en aquestes quatre pàgines

En aquest petits reportatges hem volgut que hi figuresin tres èpoques: la fundació, el creixement i el moment actual. Els entrevistats han tingut la paraula i aquí queden reflectides les seves opinions.

Com a tota obra humana el nostre club ha tingut en el curs de la seva història moments feliços i moments amargs, s'hi han aplicat solucions que si semblaven vàlides per a uns eren inadequades per a d'altres, hi ha hagut punts de vista diferents i opinions oposades. Tant se val, això no ha representat la fi del club, abans al contrari. Tal vegada de la diferència de criteris n' ha sortit més revitalitzat.

Del que no hi ha dubte és de l'esperit de servei i entrega que ha animat a tots els que hi han col·laborat, des de jugadors fins a directius, entrenadors, socis i afeccionats (poseu-ho en l'ordre que vulgueu) i que han fet possible que avui celebrem el vint-i-cinquè aniversari.

Creiem que el Club d'handbol Palautordera es una obra de tots de la que podem estar ben orgullosos donant-nos les gràcies els uns als altres.

Esperem que de la celebració d'aquet 25è aniversari en surti una nova saó que enforteixi les branques del nostre club per fer-lo més gran i més ferm.

Visca el Club d'handbol Palautordera !

La Comissió Organitzadora

ELS JUGADORS. D'ABANS i D'ARA

D'èpoques diferents, d'edats distanciades, de moments i circumstàncies variables. . . , els jugadors expliquen la seva història. Uns parlen de 20 anys enrera, de 25 . . . , d'altres de 10 o de 3 . . . Però del que sí parlen tots es de jugar a handbol. Les opinions dels dos primers jugadors entrevistats ens situen en una època gloriosa per al club. La opinió dels entrenadors actuals que, al mateix temps són jugadors, ens mostra la realitat del present. Amb els mateixos ànims amb la mateixa il·lusió cada un recorda la seva part de vivència.

Codony

"Nosaltres mateixos varem fer-nos les primeres fitxes a l'escola".

Sr. Codony, quan i com comença el handbol a Palautordera?

Jo crec que s'inicia entre els anys 54 i 55 però d'una manera no oficial. Els nois jugavem a futbol però aquest va començar a decaure i finalment es va plegar. L'Alcalde, que en aquells temps era l'Isern, ens va proposar de muntar i handbol. Hi havia un viatjant de Granollers que quan venia a Palau es quedava una estona més i ens explicava quatre coses sobre aquest esport. Nosaltres encara no el coneixíem. Es varen organitzar uns partits d'exhibició amb diverses

penyes de Granollers i que es van jugar a la plaça de l'Ajuntament. Va ser a partir d'aquest moment que vàrem començar a aficionar-nos. El delegat del Front de Joventut d'aquí Palau se'n va fer càrrec. Més tard va en ser l'encarregat el Sr. Castells. Nosaltres mateixos vàrem fer les fitxes a l'escola i vàrem jugar algun campionat del Front de Joventuts. Es va començar a veure que l'handbol agradava i es va plan-tejar el fet de crear una Junta i poder-nos federar.

Quan vàrem federar-nos vàrem entrar a la Tercera provincial i jugàrem la final contra el Mollet. Llavors varen començar a venir jugadors de fora, sobretot de Granollers.

El segon any ja pujarem a segona. En aquella competició es varen fer dos grups: d'un grup va quedar campió el Terrassa i subcampions nosaltres: de l'altre grup van quedar el Mataró i el Montcada. Nosaltres i el Terrassa vàrem guanyar les semi-finals en el camp del Sabadell i passàrem, doncs, a les finals contra el Terrassa. Aquell partit es va jugar en el Palau d'Es-

ports de Barcelona. Va ser un partit molt emocionant i finalment vàrem guanyar. D'aquesta manera passavem a la Primera provincial i havíem d'anar a jugar a Madrid per a quedar campions d'Espanya. La veritat es que no els interessava que guanyéssim, al Madrid no els queiem massa bé. Ens varen robar diversos partits i es va perdre en el camp del Madrid. Vàrem quedar tercers.

Quins equips hi havia llavors en la plantilla del club?

Generalment érem dos equips: el primer i després hi havia l'equip dels juvenils que algunes vegades també en deiem l'equip de reserva.

A quin lloc, a quina pista es va començar a jugar a handbol en el poble?

De bon principi es va començar a jugar a la plaça de l'Ajuntament. Degut a aquells partits es va decidir col·locar les reixes que hi ha encara ara, a les finestres de l'edifici.

Més tard passarem a jugar a "darrera els estudis", on hi havia com una plaça on alguna de les classes jugava durant l'esbarjo. Després ja vàrem passar allà on ara hi ha el parvulari. Allò pertanyia al Café Espanya.

Tinc entès que la construcció d'aquella pista va representar molta feina però la van fer entre voluntaris del poble.

Si, si. Al començament hi havia una mica d'hort i dos eucaliptus. Els eucaliptus els va matar un llamp i

els vàrem arrencar. Llavors ens vàrem fer un tip de treballar perquè volíem pujar el nivell de la terra. Tot un grup de voluntaris s'hi va "apuntar" i entre dissabtes i diumenges o entre hores, anàvem a fer feina allà. Com a que a Can Guíñau treballaven amb carbó nosaltres aprofitàvem el "caga ferro" i anàvem a carregar camions. Entre tots vàrem omplir el terreny i vàrem aixecar un tros de paret.

Com responia la gent de Palau davant de tot això?

D'afició n'hi havia molta. La gent desseguida va ajudar-nos. També va ser important el fet que en pocs anys es pugés tan ràpidament de categoria. Això va fer que vinguessin a jugar nois de fora, sobretot de Granollers. D'aquesta manera vàrem poder tirar l'equip endavant i l'afició cada cop estava més entusiasmada. Inclús els jugadors que no éren de Palau es varen fer com del poble. Veníen molt per aquí, desseguida varen fer amistat.

Com varen ser aquells viatges a Alemanya?

La meua dona i jo vàrem anar-hi les tres vegades. Si no ho recordo malament els viatges a Alemanya varen ser el 56, el 66 i el 67.

El primer cop va anar molt malament pel que fa als partits. Era el mes de desembre i nosaltres no estàvem acostumats a tant de fred. També val a dir que l'autocar en el que viatjàvem era bastant dolent: passava

fred per tot arreu. Tot això va fer que els partits anessin fatal. Entre fatigats que estàvem d'anar amb aquell autocar i el fred que teníem, ens vàren guanyar quasi tots els partits.

La segona gira va ser diferent. Teníem més temps per a reposar entre partit i partit.

De tota manera i malgrat el primer any, sempre ens ho vàrem passar molt bé i vàrem disfrutar molt. Tot el poble estava pendent dels nostres viatges.

La gent d'allà sempre ens va tractar molt bé, vàrem visitar moltes coses i vàrem tenir oportunitat de veure i jugar grans partits d'handbol.

Tant el Sr. Codony com la resta de la gent que va viure aquesta època recorden, amb gran entusiasme, aquells moments. Cada jugador recordarà positivament el que ha viscut, però els que vàren començar l'handbol a Palau en poden estar ben orgullosos.

Veiem ara què ens explica un altre dels veterans:

"Aquells anys vàren ser l'època més gloriosa del Palau".

Quimet Trabal, en quina època t'introdueixes a l'handbol?

De fet jo he estat en l'handbol des d'un bon principi, el que passa es que quan jo vaig començar era dels més joves. Recordo que vàrem començar a aficionar-nos a aquest esport i poca cosa en saviem. Crec que

Eugeni Marín

ASSEGUANCES PALAU

Gestoria

Assegurança en general

Plaça Major, 9
Tels. 848 00 01 — 62

SANTA MARIA PALAUTORDERA

Maresma Industrial i Comercial s/a

TRES MARQUES DE PRESTIGI

MARESMA®

Confecció Prêt a Porter

EVA®

Moda Jove

GAVIOTA®

Prendes de bany

Domicili Social:

Plaça Tetuán, 23

Tels. 245 37 10 - 225 20 36

Barcelona - 9

Fàbrica a:

Santa Maria de Palautordera

 decormetal

CONSTRUCCIONES Y MONTAJES EN ALUMINIO

CASSIA GARCIA CARBALLO

Cobertura de galerías

Escaparates

Mamparas baño

Toda clase de obras en alumninio

Presupuestos sin compromiso

Instalación sin obras

Taller:

Av. Barcelona, 36

Can Sala — Tel. 848 01 13

SANTA MARIA PALAUTORDERA

(Barcelona)

palau del moble

Josep Paituvi

Carrer Major, 27

Telèfon 848 02 04

SANTA MARIA DE PALAUTORDERA

Des de l'any 1929
al servei del públic

Andreu Gasch

ELECTRICITAT

Carrer Major, 26

Telèfon 848 00 81

Sta. M. de Palautordera

Adolf Oller i Agustí

Perruqueria de Senyors

Tordera, 4

Telèfon 848 02 68

Sta. M. Palautordera

RESTAURANT

Palautordera

Banquets
de Noces
i Festes

Carretera Granollers - Girona Km. 15,600
Telèfon 867 04 51
SANTA MARIA DE PALAUTORDERA

va ser cap a l'any 55 que es va crear una mena de Junta i el nois jugàvem amb les samarretes i pantalons del futbol.

Poc a poc va anar creixent l'afició. Com que molts de nosaltres no hi enteníem alguns dies anàvem a veure partits a Granollers. Quan es va veure la gran voluntat que teníem i l'èxit assolit es va crear una Junta formal, amb la que ja vàrem poder federar-nos i entrar en una categoria.

Com es varen estructurar aquells primers equips?

De fet varen començar a venir nois de fora. El que interessava era fer pujar l'equip i es va aconseguir. Amb els primers tres anys vàrem pujar a primera.

A mida que anàvem pujant es buscàven jugadors d'allà on fós i si els de Palau, per les raons que fóssin, no responien a la categoria que se'ls demanava, quedàven desplaçats pels de fora.

Es va agafar gent molt bona, des d'en Jordi Mesas, que era un jugador fabulós, a l'Alfredo de la Garriga, que feia un joc molt diferent però també era molt bó. Ells dos i jo jugàvem a la davantera. El dia que tots tres teníem la "ratxa" ja es podia retirar el porter. Era una davantera bona juntament amb una defensa fabulosa i amb un historial de porters palauencs que no cal dir-ne res.

Quimet Trabal

Com es vivia l'èxit en el poble?

El que volia aquella junta era pujar. La Junta es va auto-obligar a fer pujar l'equip de Palau; el que volien era anar a guanyar partits. Llavors, és clar, la gent del poble ho va començar a viure molt intensament. Pels carrers sempre trobaves gent parlant d'handbol. Els vespres només es comentava el mateix...

Inclús en els desplaçaments la gent ens acompanyava, tot i que cada ú es pagava el viatge. S'havia d'encarregar per endavant perquè si no et quedaves sense.

Com valoraries tota aquella època? Francament aquells tres anys han sigut, al meu entendre, l'època més gloriosa de l'handbol de Palautordera. Amb tres anys havíem passat per tres categories i això representava un orgull pel poble.

Quan va començar la teva història com a entrenador?

Després de tota aquella època s'ini-

cia una de nova. Jo ja m' havia convertit en veterà. La junta d'aquell moment va saber portar molt bé les coses. Hi havia un equip de juvenils que jugàven bastant bé i em vàren demanar per entrenar-los. D'aquesta manera además de jugar en el primer equip, també entrenava els juvenils. Això va durar tres o quatre temporades. Com que la cosa havia anat força bé, la Junta em va proposar d'entrenar al primer equip. En aquella ocasió hi vaig posar condicions: que volia menys jugadors de fora i més del poble i, además, que em deixessin posar la majoria de juvenils a l'equip dels grans. D'aquesta manera es podia formar un equip amb la combinació dels més veterans i la colla de nois més joves. La suma va ser explosiva i amb un parell d'anys vàrem aconseguir la categoria Nacional.

Es a partir d'aquest moment que, per qüestions personals, vaig tenir de retirar-me de l'handbol.

Com es que vas accedir a fer d'entrenador?

Jo vaig atrevir-me a agafar els juvenils perquè la Junta anterior havia fet venir aquí a Palau un entrenador alemany. Ell va entrenar-nos durant un estiu. Era un home molt bo i jo vaig aprendre moltes coses: la manera de fer passades, situar els jugadors, les tàctiques. . .

A part d'això jo tenia una manera de fer que aconsellaria a tothom que jugui a handbol: l'endemà de jugar un partit jo, dintre meu, repassava, altre cop, totes les jugades, tornava a recordar allà on s'havia fallat, les millors jugades fetes . . . Aquesta pràctica em va ser molt útil tant com a jugador com per assumir el paper d'entrenador.

Com veus les perspectives per l'handbol de Palautordera?

Jo crec que una de les coses positives que s'ha fet en aquets dos darrers anys en el club ha estat el fet de promocionar aquests equips dels petits. És molt important tenir una bona colla de gent en els alevins i en els infantils perquè quan passin

a juvenils tindran ja la idea del que és el joc, sabran les tàctiques . . . Jo crec que a partir d'això l'handbol de Palau podrà tornar a arrencar. Aquesta temporada ha sigut bona pel primer equip. Quan tornin els que estan a la "mili" penso que hi haurà un equip capaç de tirar el club endavant.

L'actual organització d'entrenadors en el club s'estructura a partir de sis persones. en Tobi, en Ramon i en Paco per als alevins; l'Oriol per als infantils; en Miquel per als juvenils i en Mingo per al primer equip.

La majoria d'aquests entrenadors són nous en els càrrecs (menys en Miquel i en Mingo). Tots ells són actuals jugadors del primer equip i llurs opinions serviran per veure quina és l'actual situació dels jugadors

Com ha anat la temporada?

Pel que fa als alevins ha estat una temporada on hi han hagut molts tipus de canalla. A l'equip hi ha una base de tres o quatre jugadors que vénen sempre i la resta és molt variant.

La valoració de la temporada es pot resumir dient que ha estat normal. Penseu que és el primer cop que juguen i són encara molt nous en el joc. Els calen, encara, un o dos anys. Serà llavors quan es podrà parlar dels resultats d'aquest equip.

Amb els infantils, —intervé l'Oriol— la temporada ha estat fins a cert punt bona. Malgrat que és una edat difícil, tenen moltes ganes de jugar i a més ja els pots tractar com un entrenador. No tenen massa rigor a l'hora d'entrenar però potser són més responsables que els més petits.

Els juvenils és el segon any que juguen, —explica en Miquel.

Fa dos anys vàrem tenir d'anar a l'ajuntament per veure la llista de nois que entràven dins l'edat de juvenils. Vàrem tenir d'anar a "reclutar" els nois que volguessin fer-ho. Només n'hi havia tres o quatre que sabien jugar a handbol, la resta no havia sortit mai a la pista. Tot això suposava un gran impediment per tirar l'equip endavant. Aquest any cal dir que s'ha fet quelcom més, s'ha progressat bastant. De tota manera jo crec que amb els juvenils ens trobem amb un problema greu: no tenen gaire interès. Penso que qualsevol excusa els serveix per a deixar en segon terme l'handbol.

Jo sóc d'una altra època i llavors era tot molt diferent. Jo hauria ajornat qualsevol cosa per a jugar. De

tota manera no em puc queixar o, millor dit, no m'hi vull ficar. Més encara quan a l'hora de jugar els nois em responen.

Crec que el problema és que tots han començat massa tard i crec, també, que això caldria platejar-ho a la Junta. Pensem que ells podran ser futurs jugadors del primer equip i això els hauria d'animar.

La solució per l'equip de juvenils és esperar que passin un o dos anys, sobretot perquè podran pujar jugadors dels infantils. De tota manera aquest any podem parlar de triomf no tant per haver aconseguit un bon lloc o no, sinó perquè ha estat un començament difícil i l'hem sabut superar.

En Mingo comença a parlar del primer equip dient que ha estat, també, una temporada variable. Al començament érem força gent. Més tard và-

ren sorgir alguns problemes; gent que marxava a la "mili", algun lesionat. Jo vaig mirar de portar l'equip com si fos un grup d'amics i he volgut mantenir aquesta estructura.

A mitja temporada quasi vàrem canviar tot l'equip. El conjunt que ha quedat s'ha esforçat molt i la cosa ha anat molt bé.

Crec que també hi ha hagut una part de sort. Nosaltres no estem massa preparats tècnicament, però els equips d'aquesta categoria són molt fluixos.

Parlem ara dels contactes que hi ha entre entrenadors, us reuniu o parleu molt sovint?

Els que ens coneixem molt som els juvenils i el primer equip ja que entrenem junts, juguem hores seguides i fem els desplaçaments junts.

Calçats TRABAL

Carrer Major, 11

Telèfon 848 01 85

SANTA MARIA PALAUTORDERA

Pastisseria Soler

Especialitat «Pastís de Palau»

PASTES TIPIQUES

Medalla Bronze MAICOP-79 - Valencia

Medalla Argent MAICOP-81 - Valencia

Plaça Major, 16

Telèfon 848 00 80

SANTA MARIA PALAUTORDERA

Taller de Serralleria

Josep Cullell i Martí

Av. Del Montseny
Telèfon 848 01 68
Sta. M. de Palautordera

Graneria
Pinsos i Drogueria

Josep Codony i Pou

Carrer de la Creu, 8-10
Telèfon 848 01 27
Sta. Maria Palautordera

Taller Auto-Palau

Reparació i Venda de l'Automòbil

C/. de l'Hospital, 50 - Tel. 848 03 79
Sta. M.ª Palautordera

MARROQUINERIA
GRAN VARIETAT DE
PELLS I PLASTICS

Corpas

Carrer Luis Gonzaga, s/n.
Telèfon 848 03 31
Sta. Maria Palautordera

Pintures

LECSA

Barniç
pintures
i esmalts
especials per a la industria

CAMI DEL CEMENTIRI, s/n.
TELEFON 848 02 60 SANTA MARIA DE PALAUTORDERA

CANSALADERIA

Montse

Plaça de la Vila, 5
Galeries Alimentaries

Telèfon 848 02 28
STA. MARIA PALAUTORDERA

TALLERS

Santa Maria

Reparació de l'Automòbil

Passeig Font Martina, 4 - Telèfon 848 04 37
Sta. M.º Palautordera

També hi ha relació entre els alevins i els infantils. El que no succeix gaire és per exemple que l'entrenador del primer equip vulgui preguntar quelcom sobre els entrenaments dels més petits.

El que passa és que la manera de pensar dels que estem fent d'entrenadors ara, no és molt diferent.

Quant a millores, en què feríeu especial menció?

Sobretot en l'aspecte d'equipament tècnic i això vol dir fer arribar a la Junta els problemes que tenim. Hi ha, en teoria, els delegats però potser seria convenient la presència d'una persona completament encarregada dels materials, que sabés què és el que manca o qui ha agafat

tal cosa, etc. De tota manera també és una mica ridícul que entre els que som s'hagi d'establir uns càrrecs a aquest nivell. De fet si necessitem quelcom ho demanem i tard o d'hora se'ns concedeix. El que aniria bé és que nosaltres, els entrenadors, ens reuníssim per exemple cada mes i vaiéssim què és el més urgent.

Ara tenim el mínim de les condicions necessaries per poder portar a terme el que ens proposem. Creiem que si les condicions tant sanitàries en els vestuaris, com d'equipament tècnic, com de millorament de la pista... farien més amè i ens motivaria més a tots plegats a tirar el club d'handbol endavant.

PARLEN ELS PRESIDENTS

Hem volgut entrevistar tres presidents que fóssin representatius de tres èpoques del nostre club.

El Sr. Joan Colomer, com a president de l'època de la seva fundació, el Sr. Venanci Mestres com a president de l'etapa en què el club milità a categoria nacional, i finalment el Sr. Isidre Cañellas, com a president actual.

Les manifestacions d'aquests tres senyors poden donar una visió de la trajectòria del club, des de la seva fundació fins a aquest vint-i-cinquè aniversari.

Ells tenen la paraula.

Joan Colomer

Com a un dels promotors del l'handbol a Palau i com a un dels primers presidents del club, podria resumir la història del que vosté va viure?

En aquells temps jo desconeixia totalment l'handbol. Després d'uns partits d'exhibició que vàren venir a fer uns equips de Granollers, un grup de gent em va venir a trobar per si volia col.laborar en formar un equip i iniciar l'activitat de l'handbol a Palau.

Quan jo vaig accedir a col.laborar-hi vaig veure que la cosa s'estava portant amb bastant desordre. S'anaven jugant partits però amb les mínimes condicions. Es jugava a la Plaça de l'Ajuntament, no es controlava la part econòmica. . . Va ser llavors quan un equip de gent vàrem proposar de fer una Junta més o menys formal.

Aquesta Junta va començar a funcionar però estava bastant dividida internament. Semblava que hi havia gent que no li interessava pas massa tirar endavant l'handbol. Durant aquesta època va ser quan vàrem passar a jugar darrera les escoles. Allà hi havia una gran plaça. Tant els jugadors com els de la Junta vàrem escatar les herbes i ho vàrem deixar en, més o menys, condicions. A la plaça de la Vila l'Ajuntament ens va col·locar unes pantalles de llum que vàren sortir de la fàbrica de can Ginfrer. O sigui que de dies juga-

vem al darrera les escoles i als vespres jugàvem a la plaça de l'Ajuntament.

A mida que la cosa anava millorant es notava, cada cop més, la divisió que hi havia dins de la Junta. Malgrat això és feia molt urgent la necessitat de crear una Junta tal i com calia, nomenant un president, un secretari i un tresorer. Així ho vàrem fer i per tal de que fos democràtic ens ho vàrem jugar a "pelletes". Va ser llavors quan a mi em va tocar ser president. Els que vàren ser nomenats secretari i tresorer varen ser uns grans companys i bons col.laboradors.

Mentrestant a la gent que no li interessava promocionar l'handbol anava fent la traveta tant i com podia. Tot i així ens vàrem engrescar a fer una pista nova al costat del Cafè Espanya.

Amb col.laboració de l'Ajuntament i de l'Alcalde que llavors era l'Isern es va convocar una reunió general amb tot el poble. d'aquella reunió i per decisió de l'Alcalde va sortir nomenat tot un grup de gent per que cuidés de que, definitivament, l'handbol tires endavant. Sols calia anar de cara a la pista nova. Amb manobres voluntaris, jugadors, la Junta, col.laboradors. . . , vàrem carregar camions i camions de "caga ferro" de can Guifau. Ens varen aconsellar que aquell material que xupava molt reunia les condicions per a fer l'obra. La cosa funcionava "per si sola" i ens decidirem a federar-nos.

Quin any era quan es van federar?
Jo crec que d'hauria ser cap a l'any 55. A partir d'aquell moment l'èxit va anar creixent. Vàrem entrar a tercera i vàrem aconseguir d'anar a les finals al Palau d'Esports de Barcelona i jugant amb el Mollet. Vàrem guanyar i passarem a segona. Era la temporada 56-57 i es vàren fer dos grups. Vàren anar guanyant partits i participarem a les semi-finals enfront del Moncada, a la pista Cervantes de Sabadell. Aquell triomf ens va permetre d'anar a les finals. Nosaltres i el Terrassa, que era del nostre grup, vàrem quedar finalistes. El partit es va jugar també a Barcelona. Vàren guanyar i quedarem campions de Catalunya passant automàticament, a primera.

Va ser llavors quan varen anar a Madrid?

Si, després d'aquella final havíem d'anar als campionats d'Espanya a Madrid. Em sembla que era cap a l'Abril del 58. El que va passar allà es que ens van robar els partits. Quan vàrem jugar amb el València es va veure ben clar: ens vàren marcar no se quans penaltis en contra, ens vàren guanyar per un gol que no va entrar. . . . Recordo que jo mateix vaig tenir algunes tensions amb la taula del jurat. . . . L'endemà havíem de jugar amb el Madrid per aconseguir el tercer o quart lloc. Ja ens era igual tot, ens havien decepcionat. Penseu que aquells dies la cosa es portava amb molta serietat i molt de rigor. L'equip de Palau es va portar com a veritables professionals. Ens interessava guanyar i ningú va fer el

boix sortint a les nits o no dormint prou. Després de veure com havia anat el partit amb el Valencia vàrem dir als nois que aquell vespre fessin el que volguessin, ja no importava el que passes l'endemà. Malgrat això ningú, ni jugadors ni els de la Junta, es va moure de l'Hotel.

El partit amb el Madrid va ser decepcionant. Nosaltres cridàvem contra el Madrid i una mica més i ens fan fora de la pista. "Son catalanes, son catalanes . . .", cridava el públic.

Com reaccionava el poble de Palau davant de tots aquells triomfs?

Allò va ser fantàstic. La veritat es que si es va poder tirar endavant va ser, en gran part, per l'afició i el gran ajut que el poble ens donava. Palau vivia molt intensament el que el seu equip feia, seguien tots els esdeveniments. Penseu que quan và-

rem anar a Madrid la gent del poble sabia, pas a pas, com anaven les coses. Els que estaven a Palau deien que era emocionant de veure-ho. Nosaltres teníem a una persona encarregada que cada vegada que finalitzava un partit telefonava o enviava un telègram cap el poble per a comunicar el resultat. Tothom ja ho esperava.

Recorda alguna anècdota divertida d'aquella època?

Se'n podrien explicar moltes. Tota aquella experiència està plena d'anècdotes. En recordo una, per exemple, que ens permetrà veure una de les famoses pica baralles que hi havia, esportivament, amb el Sant Esteve.

A l'any 57 l'equip del Sant Esteve va venir a jugar un partit aquí a Palau. Me'n recordo de la data per que va ser el 18 de juliol. Nosaltres vàrem accedir a condició de que per la Festa Major del seu poble, que

era a l'agost, nosaltres aniríem a jugar allà. Després d'allò no ens vàrem tornar a dir res més. S'acostava la Festa Major i no en saviem notícies. Per uns tercers ens vàrem assabentar que havien contractat a un altre equip. Nosaltres, com si no en sabessim res i sense comentar que era la Festa Major de Sant Esteve, vàrem anar a trobar a l'Isern i l'hi vàrem demanar permís per organitzar una festa el mateix dissabte en que ells la feien. Vàrem organitzar varis partits, vàrem llogar orquestres, vàrem fer un gran ball. . . , vàrem fer una gran festa. Per un preu molt baix la gent podia assistir a totes les activitats que durant el dia hi havia en el nostre poble. Que va passar?, doncs que vàrem ensorrar la festa del poble veí.

L'endemà varia gent de l'handbol de Palau va anar a passejar per Sant Esteve. Aquell mateix dia ja ens vàren contractar per l'any següent.

En recordo un altre que va succeir quan disputàvem les semifinals a segona contra el Moncada. Era un dia que feia molt mal temps i quan estàvem a mig partit va començar a caure aigua neu. Els jugadors del Palau estaven agotats . . . De cop vàrem veure que l'equip contrari es treia les sebatilles i, nosaltres, sense saber perquè ho feien, els vàrem imitar. Mas tard ens adonarem que era per a no rellicar. Vàrem jugar amb mitjons fins a finalitzar el partit. Tot i aixís vàrem guanyar.

Tinc entès que endemés de ser el president vosté feia d'entrenador. Com va poder portar a l'equip si no coneixia l'handbol?

Si, jo feia d'entrenador a ne'l primer equip i a ne'ls juvenils

Tot el grup de gent que estàvem portant l'handbol ens ho havíem pres molt en serio. Tant la Junta com els jugadors, com els entrenadors . . . Una de les coses que feia jo per poder entrenar a l'equip era estar molt al corrent de la premsa. Estava al corrent de tot el que succeïa en l'handbol. Per altra banda n'hi havia dos o tres de la Junta que tenien moto i d'aquesta manera ens desplaçàvem a altres pobles per a veure partits.

Si no hi podíem anar tots hi havia una persona encarregada de fer-ho. D'aquesta manera aprenent, a base de trencar-nos la vista, veient jugar equips bons. D'aquesta manera, també, aconseguíem tenir referències dels equips contraris i de coneixer als homes claus. En aquell temps no es parlava de tècnica. Tot funcionava a base de trencar-nos el pit entre tots per a poder respondre a un poble que ens ajudava en tot i per tot.

Sembla que una experiència tan intensa tingui que suposar un niu de crits i raons. Com va ser que el Palau aconseguís superar-ho i obtingués l'èxit?

Com ja he anat dient, l'èxit d'aquella època no es pot explicar en un

sol sentit. Vàren ser molts factors els que ajudaren a tirar endavant aquella obra que, de fet, encara viu.

Per un costat crec que l'equip de la Junta era un grup de gent que funcionava. Disposats a tot. Es va portar una administració perfecte. Per un altre costat hi havia els jugadors que, per mi, són els veritables artistes i que vàren donar el màxim. Finalment cal dir que hi havia un poble que col·laborava al cent per cent. Tot això, combinat, fa que pugui dir que en aquella època es fes tot per l'handbol.

Quan vàrem fer la pista al costat del Café Espanya va suposar un dels moments de més esforç i de més tensions. Penseu que durant dues o tres setmanes hi vàrem anar a treballar fins a les 12 i la 1 de la nit. L'endemà tots havíem d'anar a treballar. Però malgrat les tensions que tot allò va ocasionar, quan va estar fet ningú va recordar els mals moments.

També puc dir que dins de la mateixa Junta van haver-hi discussions però jo crec que era normal. Penseu que no és estrany que dins d'una Junta hi hagi crits i tensions... Ara bé, el que és bo és que d'aquestes raons, d'aquells crits... en surtin solucions concretes, i això va ser el que ens va succeir a nosaltres.

El conjunt d'aquests factors va ajudar a que l'handbol continués el que tot just iniciava. Aquells tres

primers anys vàren ser la prova. Crec que la temporada 57-58 ha estat una de les de més eufòria. Nosaltres i els jugadors vàrem posar molt d'esforç i tot l'interès... Davant d'això, el poble va ser unànim.

Venanci Mestres

*A quin any va iniciar el càrrec de president?
L'any 58.*

Quins eren els propòsits que vosté i la Junta tenien en aquells moments envers a l'handbol?

El que ens pot diferenciar a nosaltres d'una altra Junta i d'uns altres presidents és que vàrem accedir al càrrec amb una mentalitat de club. Això volia dir que havíem de tenir els millors jugadors possibles per a poder fer pujar amunt el primer equip.

Vàrem connectar amb jugadors de Granollers i per les circumstàncies que fossin alguns jugadors de Palau es vàren retirar. No obstant hi havia

clar

aparells d'iluminació

Isaac Albéniz, 65
CARDEDEU

L'Anxaneta

Tot per a la mainada

Plaça Major, 4

Sta. M.ª Palautordera

BAR

OLIVER'S

PUB

Carrer Ensenyança, 6

SANTA MARIA DE PALAUTORDERA

ELECTRO - COMERCIAL

XENA

ELECTRODOMESTICS

TV. COLOR

LLISTES CASAMENT

MAQUINES WERTHEIM

PLAÇA MAJOR, 15
TELEFON 848 04 29
PALAUTORDERA

Banca Catalana

Sta. Maria de Palautordera

Serralleria i Forja

Joaquim Prat

Dr. Albiñana, s/n. — Tel 848 02 52
SANTA M. PALAUTORDERA

Objectes de Serralleria

rudets de metall per a gravar
ralladors de ferro
barrines i punxons

Casa Montserrat

(Masanell - Fabregas)

Av. del Montseny
Telèfon 848 04 44
Sta. Maria de Palautordera

Construccions

Joan Calam

Jacint Benavente, 29

SANTA MARIA DE PALAUTORDERA

Telèfon 848 02 84

un equip que corresponia a la tercera provincial. Alguns dels jugadors de Palau passàren a aquest equip. Finalment es va crear un equip molt bo, tant amb jugadors de fora com amb els millors jugadors d'aquí.

En aquells moments nosaltres creïem que el que volia el soci era que l'equip local adquirís un nom i un prestigi i ho compararé amb el futbol: el que es vol es que l'equip quedi campió. Poc importa que els jugadors siguin del país o estrangers, el que es vol es que defensin uns colors i guanyin.

Però, tot això hauria de suposar que els jugadors de Palau quedessin a segona línia?

Fins a cert punt. Hi havia jugadors del poble que éren molt bons i varen continuar en el primer equip. Per altra banda hi havia, com ja he dit, un altre equip a una categoria inferior.

De fet, si el que es volia era passar l'estona i distreure una colla de joves, ja estàvem bé a tercera i ens hauríem estalviat moltes despeses però va ser precisament això el que va diferenciar-nos. Era aquella mentalitat de club de la que parlava.

Quan vostè era president va ser l'època en què es varen realitzar els desplaçaments a Alemanya. Com va ser que s'aconguís allò?

Sí. Per explicar-ho cal remuntar-nos al primer cop que un equip estranger va venir a Palau. En aquella oc-

sió va ser el suís "Turnverein Kaufleute". Degut al gran èxit que va suposar l'encontre del Palau amb un equip estranger, l'any 58 es va connectar amb un equip alemany el "Polizei Köln". A rel d'aquest partit començarem a parlar amb el seu president, Hans Keiter, de la possibilitat que nosaltres ens despla-
sèssim al seu país.

Me'n recordo, encara, que estàvem pujant a l'autocar i molts de nosaltres no ens creïem que anàvem a jugar a l'estranger. Tot allò va ser molt emocionant i divertit. Era el mes de desembre i feia molt de fret, anàvem amb un autocar plé de forats per a tot arreu... Recordo que un dia se'ns va parar l'autocar i no el podíem engegar. Amb el fret el motor havia deixat de funcionar... ja ens veus tots: jugadors, els de la Junta, els seguidors, apretant el vehicle.

Jo penso que malgrat les males condicions en que anàvem i malgrat que els partits no varen anar el millor que volíem, allò va ser una gran experiència.

Al cap de dos anys varem tornar a proposar la possibilitat de tornar a emprendre la sortida cap a Alemanya. El Palau va tornar a sortir a jugar a l'estranger per dues vegades més: l'any 64 i l'any 67.

Quan va decidir d'apartar-se de l'handbol?

Jo havia dedicat molts anys a

aquest esport. Eren quasi bé 20 anys d'estar lligat amb l'handbol de la qual cosa no m'arrepentiré mai però representava molts esforços. Penseu que quan es va construir el pavelló varen ser molts els passos que es van tenir de fer, molts viatges a Madrid, a Barcelona...

Nosaltres havíem volgut donar un nom al club i un prestigi per al poble. Tenir un equip a primera representava molts esforços i molts mals de cap i, torno a repetir, no em sabia cap greu fer-ho, però per raons de feina vaig tenir d'anar-ho deixant. La Junta que va seguir a aquella època tenia una altra visió, un altre concepte del que havia de ser l'handbol de Palau. Al meu entendre ells volien fer esport per al poble, per a la gent d'aquí... Tot plegat va fer que poc a poc em retirés

Ara continuu sent soci i quan puc, assisteixo a algun dels encontres.

Isidre Cañellas

Com ha sigut que hagi tornat a l'handbol fent de president?

L'any passat la gent que quedava de la Junta va venir a trobar-me i a demanar-me el meu esforç per a tirar endavant el club. Jo vaig dir que calia tornar a fer una Junta i que per fer-ho s'havia de fer una reunió. La reunió va ser un fracàs doncs només vàrem ser tres. Vàrem decidir d'anar a buscar a més gent, la vàrem trobar i decidírem tirar endavant. Ningú no volia la presidència i, finalment, vàrem optar per que fes jo de president.

Quinze dies abans de començar la temporada anàvem a federació.

Quin paper juga el president en el club actual?

En aquesta temporada en que jo he desempenyat el càrrec ha estat molt superficial. El que faig es supervisar tot el que puc. Jo vaig accedir perquè trobava important d'aconseguir tirar endavant l'handbol de

Palau i és per això que he accedit a ser president. Vulgues o no, el president és el cap visible del club i si passa alguna cosa és qui ha de donar la cara. No crec que a cap president li agradi que passi alguna cosa desagradable en el seu club i per aconseguir-ho s'ha de posar tota la dedicació i prendre't molt seriosament el que estàs fent. En aquest sentit he intentat fer-ho el millor que he sabut.

Quin pressupost teníeu per aquesta temporada?

A principi de temporada vàrem fer el pressupost que pujava a 500 mil pessetes. Ara acabem la temporada amb 200 mil de dèficit, cosa que no ens espanta doncs creiem que es podran recuperar i no ens limita la possibilitat de tirar endavant el club.

Com es solventen les despeses?

El club rep una subvenció per part de l'Ajuntament. A part d'això hi ha els socis que ara no sé si arriben a 200; hi ha el patrocinador i per un altre cantó tenim les rifes i la publicitat en els cartells de propaganda.

Jo crec que el dèficit es podrà solventar fàcilment. Vaig tenir una xerrada amb els jugadors i els vaig explicar com estaven els números i els vaig dir que part del dèficit depenia d'ells doncs havien de posar el seu esforç i tota la voluntat possible per a fer pujar els equips. En aquest sentit es pot dir que la temporada ha estat un èxit.

Quines han estat les coses més positives durant aquesta temporada?
Ja he dit que a mí m'interessava que el club pogués prosperar. Aquesta era una de les raons per les que vaig accedir a la presidència. Una altra de les grans raons va ser perquè sabia que durant aquest any s'hauria de celebrar el 25è Aniversari i era una cosa que em feia molta il·lusió i no estava disposat a que es pasés per alt si no ens inscrivíem a la federació. Serà aquest 25è Aniversari una de les coses que visc amb més il·lusió per que crec que serà molt positiu.

També crec que és molt important la labor que ja es va iniciar l'any passat en muntar uns alevins i uns infants i agafar uns nois que vulguessin fer d'entrenadors. Vàrem animar uns quants perquè es treguessin el títol de monitors i crec que estan portant a terme un paper important.

En general crec que el més positiu és que el club pugui seguir vivint. Penso que si el primer equip puja de categoria ja pot ser un gran triomf. Junt amb això cal que, tant la plantilla de jugadors rendixin el màxim com que el públic de Palau els ajudi i la Junta respongui, per que es pugui dir que Palau torna a gaudir d'un bon club d'handbol.

PARLEN ELS ALCALDES

RAFEL PUJOS

Dates en què ha estat relacionat an el Club d' Handbol degut al seu càrrec d'Alcalde?

Abans d' ésser Alcalde, ja estava relacionat amb el Club d' Handbol i així, a l' any 1963, éssent delegat d' esports de l' Ajuntament, junt amb la Junta i la major part dels jugadors, ja vàrem treballar a favor de l' handbol, realitzant un esforç comunitari doncs cada dia després del treball, anàvem a fer els fonaments on avui hi ha el pavelló poliesportiu. Tots els treballs eren gratuïts i els materials els pagava l' Ajuntament.

Realitzacions que es portàren a terme a favor del Club durant el seu mandat?

La construcció del Pavelló Poliesportiu actual, gràcies a les ajudes que vàrem anar a buscar a la Delegació Nacional d' Esports i a la Diputació (Delegació d' Esports) sense gravar en absolut el poble en cap aspecte i no repercutint en cap repartiment proporcional a ningú de la població.

Vinculacions que hi havien entre el Club i l' Ajuntament?

Les vinculacions entre el Club i l' Ajuntament, eren cordials, afectives i molt units tots els membres de la Junta amb el Consistori, per logar els objectius esportius que la

Junta s' havia proposat i que l' Ajuntament els ajudava en tot el que podia. I gràcies a aquesta unió es van lograr els millors èxits esportius del Club d' Handbol de tots els temps. Una de les persones que més impuls va donar a l' handbol i que va dedicar-hi milers d' hores, amb un gran entusiasme i amb tot desinterés, amb un esperit encoratjador i sense defallir mai a pesar de series dificultats de tota mena, va ésser l' amic VENANCI MESTRES capdavanter de diverses Juntes d' handbol i crec que faig justícia redcodant-ho en aquest 25è Aniversari, per refrescar la memòria dels més grans i per assabentar-ho als més joves.

Creu que el Club d' Handbol és un fet purament esportiu o també és un fet social?

Crec que son les dues coses ja que van lligades entre sí i així mentre presenciem un partit d' handbol en el que apreciem el que es purament esportiu, darrera d' això, hi ha la part social, els entrenaments l' amistat, el companyarisme, el coneixement profund dels valors humans de les persones i l' afecte cordial envers els amics que mai no ho haurien sigut, si no els hagués unit el vincle esportiu de l' handbol.

Rebosteria

Plaça de l'Església
Tel. 848 02 73
Sta. M.ª Palautordera

ACTES ESPORTIUS

Dissabte, 6 de juny **TORNEIG TRIANGULAR ALEVINS i INFANTILS**

A les 18 hores

C.H. PALAUTORDERA – B.M. SANT ESTEVE
Alevins

a les 18,45

C.H. PALAUTORDERA – B.M. SANT ESTEVE
Infantils

a les 19,30

B.M. SANT CELONI – B.M. SANT ESTEVE
Alevins

a les 20,15

C.B. SANT CELONI – SANT ESTEVE
Infantils

a les 21

C.H. PALAUTORDERA – B.M. SANT CELONI
Alevins

a les 21,30

C.H. PALAUTORDERA – B.M. SANT CELONI
Infantils

a les 22,30

PARTIT DE VETERANS
C.H. PALAUTORDERA – B.M. SANT ESTEVE

Diumenge 7 de juny

TORNEIG TRIANGULAR

B.M. GRANOLLERS – B.M. LA ROCA – C.H. PALAUTORDERA
D. Honor Primera Provincial Segona A Provincial

a les 10,30

C.H. PALAUTORDERA – B.M. LA ROCA

a les 11,45

B.M. GRANOLLERS – B.M. LA ROCA

a les 13

C.H. PALAUTORDERA – B.M. GRANOLLERS

Dilluns 8 de juny

TORNEIG TRIANGULAR JOVENIL

A les 9,30

C. H. PALAUTORDERA – B.M. SANT ESTEVE

a les 10,45

B.M. SANT ESTEVE – B.M. SANT CELONI

a les 12

C.H. PALAUTORDERA – B.M. SANT CELONI

a les 13

PARTIT DE VETERANS

C. H. PALAUTORDERA – C. H PALAUTORDERA
anys 60

Dijous 11 de juny

PARTIT FEMENI

A les 20,30

C.H. PALAUTORDERA – B.M. SANT CELONI

A les 21,30

PARTIT DE VETERANS

C.H. PALAUTORDERA – B. M. GRANOLLERS

Diumenge 14 de juny

TORNEIG TRIANGULAR

B.M. SANT ESTEVE B.M. SANT CELONI C.H. PALAUTORDERA
Segona B Tercera Segona A

A les 10,30

C.H. PALAUTORDERA – B.M. SANT CELONI

A les 11,45

B.M. SANT CELONI – B.M. SANT ESTEVE

A les 13

C. H. PALAUTORDERA – B. M. SANT ESTEVE

ACTES SOCIALS

Dissabte 13 de juny

A les 21,30

Recepció a tots els jugadors i directius que han col.labo-
rat en aquests 25 anys, com també a autoritats i clubs, i
entitats cíviques i culturals

a les 22,30

**A L' ENVELAT INSTAL·LAT AL PAVELLO, ACTUACIO DE
L'EXTRAORDINARI CONJUNT DE
RUDY VENTURA**

Del 6 al 14 de juny a l' ESPLAI hi haurà instal·lada una
Exposició commemorativa de la Història del Club.

Autocars i Taxis **R. Net**

C/. Pelayo, 12 - Tel. 301 47 00 - BARCELONA-1
Carretera Montseny, 43 - Telèfon 848 00 33
SANT ESTEVE DE PALAUTORDERA

Queviures

Eulalia Deumal

(C' al Castañe)

Plaça Major, 22
Telèfon 848 00 51
PALAUTORDERA

Llums, Sanitaris i
accessoris bany

IL·LUMINACIO

Carrer Major, 6 - Telèfon 848 03 23
Sta. M.ª Palautordera

Fleca

Pere Pous i Pujol

Carrer Major, 18
Telèfon 848 01 80
Sta. Maria de Palautordera

PARLEN ELS ALCALDES

RAMON GIMFERRER

Amb quines dates ha estat relacionat amb el Club d' Handbol degut al seu càrrec d' Alcalde?

Amb el Club d' Handbol n' he estat relacionat des de la seva fundació, ja que soc un dels que van construir el camp. Vàrem posar la primera pedra, ja que es va fer per treball popular, posant-hi el nostre esforç. Com a Alcalde, vaig fer com els anteriors, procurar que es tirés endavant, ajudant a la Junta que en aquells dies portaven la direcció encertada pel bé del Club, ja que és una representació del nostre poble i, per ell, ens conèixen i saben on som.

Quines realitzacions es portaren a terme, a favor del Club, durant el seu mandat?

Jo amb l' handbol no hi vaig intervenir mai, durant el meu mandat. Però això sí, quan la Junta em demanava alguna ajuda per a poder tirar endavant, junt amb els meus companys del Consistori miràvem de fer tot el que es podia per bé del Club.

Quines vinculacions hi havien entre el Club i l' Ajuntament?

Les vinculacions que hi havien amb l' Ajuntament ja les he explicat: sempre bona harmonia amb la Junta que hi havia i amb tots els que en ella actuaven.

Creu que el Club d' Handbol és un fet purament esportiu o també és un fet social?

El Club d' Handbol és principalment esportiu, ja que acull tota la joventut que hi vol jugar i col·laborar, i per això també és un fet social.

JORDI BAIGET

A quines dates ha estat relacionat, pel seu càrrec, amb el Club d' Handbol?

No puc precisar cap data en concret, ja que les converses amb els dirigents del Club han estat quasi sempre, col·loquials. Hem procurat resoldre les qüestions a mida que es presentaven, tant anant a la Federació quan ha convingut com establint la coordinació d' horaris d' ús esportiu o social del Pavelló. Una coordinació que sempre han facilitat, malgrat les dificultats que sovint els comporta i que han suposat un esforç la qual realització els agraïxo pel que beneficia el poble. En resum, mantenim un diàleg permanentment obert i col·laborador.

Quines realitzacions s' han portat a terme a favor del Club, durant el seu mandat?

L' actuació de l' Ajuntament en relació al Club d' Handbol està inclosa en el conjunt del programa general de promoció de l' esport en el Municipi. Aquest programa el podem definir com la recerca de les millors condicions de suport, formació i am-

bient que afavoreixin tota pràctica esportiva. Referit al handbol, confiem mantenir la subvenció econòmica destinada i condicionada al treball de base del Club —infantils i juvenils—, tot procurant la continuïtat de la tasca iniciativa dels monitors escolars i esperant poder emprendre aviat les obres dels nous i necessaris vestuaris al Pavelló Municipal. Tanmateix, convé subratllar que, en aquest camp, el que pugui aportar l'Ajuntament té una importància relativa, puix allò fonamental, alhora imprescindible i insubstituïble, és l'encert de l'abnegat treball de direcció esportiva i administrativa, la il·lusió i sacrificada preparació dels jugadors i l'encoratjador sosteniment que proporcionen socis i simpatitzants. Aquest són els factors que, conjuntats, promouen els bons resultats que, en definitiva, són la més segura garantia i el més fort incentiu per a la progressió del Club i de l'esport.

Quines vinculacions hi ha entre el Club i l'Ajuntament?

Crec que ens vincula el comú interès per la formació esportiva i per veure encimbellat en llocs d'honor el nom del nostre poble.

Creu que el Club d'Handbol és un fet purament esportiu o també és un fet social?

No és un fet purament esportiu. Primera, perquè la pròpia dimensió del Municipi fa que tots participem en la vida del Club: som una comunitat estretament lligada. Segona, perquè vint-i-cinc anys de pràctica

o d'espectacle esportiu fan entrar molt endins del poble les arrels afectives pel Club i, tercer, perquè res del que fan les persones és purament funcional: tot neix d'una necessitat social i té una projecció social. En el cas del handbol, no tan sols ha estat i és això sino que, endemés el Club ha portat molt alt l'estandart del nom del poble. I aquest és un fet que ha omplenat el legítim orgull patriòtic local.

Finalment, si em deixes, voldria afegir dues paraules més. I és la manifestació, tant a títol personal com de representant del poble, del reconeixement a tots aquells que en un moment o altre dels vint-i-cinc anys passats, en una o altra tasca, han contribuït al que estimo és el més important èxit del Club, el permanent servei al foment esportiu entre els joves del poble. A tots ells, crec, els debem agraïment.

RELACIO PER TEMPORADES DE LES DIFERENTS COMPETICIONS EN LES QUE HA PARTICIPAT EL CLUB D'ENÇA LA DEL 63-64

(Les anteriors temporades, del 1955 al 1963, no s'ha pogut relacionar-les per manca de dades a l'arxiu).

1963-64	Primera Provincial Jovenils Copa Catalana (finalistes)	1970-71	Primera Provincial (Campió) Jovenils Trofeig Primavera (juvenils) Semifinal Mataró - Palau 18-13
1964-65	Primera Provincial Jovenils Copa Catalana Trofeig Federació		
1965-66	Primera Provincial Jovenil A Trofeig Federació		Fase Sector Segona Nacional (Saragossa) 8.5.71 Palautordera 25 C.I.D.E. Balears 9 9.5.71 Castellón 5 Palautordera 19
1966-67	Primera Provincial Jovenils Infantils Trofeig Federació		
1967-68	Primera Provincial (Subcampió) Jovenils Trofeig Federació Trofeig President Jovenils (Campió)		Fase Final Segona Divisió Nacional (Bilbao) 20.5.71 Palautordera 21 Ruíz de Alda 7 21.5.71 Palautordera 13 Anaitasuna (Pamplona) 14 22.5.71 Palautordera 13 Marcols (València) 11 23.5.71 Palautordera 15 Crevillente (Alacant) 10
1968-69	Primera Provincial Jovenils Trofeig Federació Espanyola Trofeig President (juvenil) Infantils		
1969-70	Primera Provincial Jovenil (Fase final) Trofeig Federació Espanyola		

Després d'aquesta fase es passa a jugar la promoció definitiva per ascendir a la Lliga Nacional:

22.6.71
Palautordera 23
Arrahona 12
27.6.71
Arrahona 17
Palautordera 14

CAMPIONS!!!

1971-72	Primera Nacional Tercera Provincial Tercera Provincial Jovenils	1974-75	Primera Nacional Tercera Provincial Jovenil Liguilla Ascens Jovenil Copa Generalíssim (Primera Nacional)
	Trofeig Baix Montseny (Infantils) Trofeig Baix Montseny (Alevins) Copa Generalíssim	1975-76	Primera Nacional (Descens) Tercera Provincial Jovenils
		1976-77	Primera Provincial Tercera Provincial Jovenils
1972-73	Primera Nacional Segona Provincial Trofeig Federació Espanyola Copa Generalíssim (Primera Nacional) Trofeig Primavera (Jovenil).	1977-78	Primera Provincial (Descens) Tercera Provincial Jovenils Trofeig Baix Montseny (Infantils) Trofeig Baix Montseny (Alevins)
		1979-80	Segona Provincial Jovenils Infantils Alevins
1973-74	Primera Nacional Tercera Provincial Jovenils Trofeig Baix Montseny (Infantils) Trofeig Baix Montseny (Alevins) Trofeig President (Tercera C.)	1980-81	Segona Provincial Jovenils Infantils Alevins

Trofeig Primavera (Jovenils)
Copa Generalíssim (Primera Nacional).

Tot per a l'Infant

Rosa Pascual

Carrer de la Creu, 29

Telèfon 848 02 84

SANTA MARIA DE PALAUTORDERA

Joieria i Relotgeria

Esperança Foix
Regals i Trofeus

ADOBS DE JOIERIA I RELLOTGERIA

Es donen facilitats de pagament

Plaça Major, 17

Telèfon 848 03 09

SANTA MARIA DE PALAUTORDERA

Granja

Codina

Carrer Major, 26
Telèfon 848 04 05
STA. M. PALAUTORDERA

Tomàs Juhé

Papereria i Llibreria
Representació d'Impremta

Carrer Major 20
Telèfon 848 04 85
SANTA M. PALAUTORDERA

Bar C'an XA
Tapes variades, servei selecte

Plaça Major, 19 - Telèfon 848 00 03
Sta. M.ª Palautordera

Cansaladeria i Xarcuteria

Perxachs

Carrer Major, 7-9 - Tel. 848 01 78
Sta. M.ª Palautordera

Bar

Churreria

Maria

POLLASTRES A L'AST
TAPES

Carrer d'en Frances Layret
Sta. Maria de Palautordera

PEIXOS i MARISCS

Ramona

Carrer Major, 30
Telèfon 848 02 79
STA. M. PALAUTORDERA

Magatzems Garriaga

Carrer Major, 10 - Tel. 848 01 05
Sta. M.ª Palautordera

LA NOSTRA GENT

RELACIO DELS JUGADORS QUE HAN PASSAT PEL CLUB.

Jaume Planas	Manel Casado	Jordi Gonzàlez
Pau Iglesias	Antoni Sibina	Francesc Lara
Josep Juarez	Narcis Bosch	Jordi Pascual
Josep Baró	Antoni Carbonell	Salvador Cañellas
Ramon Altimira	Josep Sala	Josep Barrau Llavina
Francesc Sibina	Josep Ravella	Josep Ll. Vera Palacios
Pere Corominas	Josep Bassa	Antoni Ruíz Martí
Jacint Mateu	Tomás Taure	Oriol Clausells
Bartomeu Iglesias	Ramon Spa	Josep M. González
Joan Muria	Josep López Molina	Josep Gallego
Josep Prat	Ramon Illa	Xavier Pujol
Miquel Prat	Josep Anglada	Julià Gómez
Ildefons Rubio	Ramon Cervera	Josep Abril
Manel Gutierrez	Jordi Xena	
Francesc Lara	Josep Sabé	Josep Illa
Francesc Canaletas	Josep Ribas	Josep Soler
Lluís Garriga	Ricard Riera	Josep Unge
Agustí Altimira	Josep Juarez	Venanci Fàbregas
Joan Castañé	Sergi Mestres	Joan Ruíz
Santiago Mola	David Gallego	Albert Ventura
Salvador Sabé	Cristòfol Cardoso	Josep M. Llavina
Ramon Roca	Josep Morales	Alfred Codina
Esteve Busquets	Joan Torres de Haro	Joaquim Trabal
Josep Lleget	Esteve Pascual Safont	Enric Ruíz
Rafel Ortiz	Antoni Guerau Calero	Joan Escudero
Francesc Garcia	Pere Bescós Puig	Pompoyo Salgado
Albert Roca	Antoni Cardoso	Albert Oliveras
Antoni Ayala	Antoni Pérez Pérez	Josep Valls
Agustí Illa	Miquel Muñoz Delgado	Emili Vives
Joan Juarez Lara	Vicens Lorenzo Macian	Jordi Grumaches
Rafel Pujós	Manel Codina Arasa	Jordi Mesas
Ramon Llop	Pascual Hortelano	Joaquim Salrach
Josep M. González	Lluís Vila	Blas Echevarria
Rafel Gimferrer	Xavier Font	Joaquim Vila
Lluís Casado	Manel Martínez	Joan Borrell
Josep Delgado	Manel Caño	Esteve Freixas

Jaume Trabal Vila
 Ramon Riera Bever
 Joan Soler Felip
 Pere Bartres
 Francesc Colomer
 Josep Dosal
 Andreu González Rodri
 Eufraasi Latorre
 Antoni Ruíz
 Josep Rodríguez
 Josep Moia
 Felip Freixas
 Esteve Puig
 Josep Martínez
 Salvador Singla
 Ramon Flixs
 Ramon Franch
 Joaquim Salvador
 Francesc Roquet
 Jordi Planas
 Josep Barnils
 Joan Mola
 Manel Pérez
 Ramon Gasch
 Josep Amargant
 Llorenç Altarriba
 Antoni Carbonell
 Josep Prat
 Joan Quitllet
 Antoni García Grau
 Joan Llop
 Antoni Pascual
 Josep Segovia
 Josep Carbonell
 Joan Perxachs
 Joan Colomer
 Joan Susany
 Joan Xena
 Xavier Mola
 Agustí González
 Mateu Ayats
 Francesc Arias Oliveras

Salvador Marieges
 Miquel Puig
 Joan Aguilar Ruíz
 Segimon Garriga
 Miquel Mager
 J.M. Gimferrer
 Domènec Cañellas
 Francesc Esteve Moreno
 Joan Pascual
 Josep Bosch Torras
 Josep Suarí
 Joan J. Morató
 Jordi Pujós
 Antoni Estapé Lucas
 Santiago Estapé
 Josep Alonso
 Viçens Giró
 Joan Cortina
 Tomàs Sánchez
 Antoni Abizanda
 Francesc Abizanda
 Antoni Contreras
 Lluís Juárez
 Jordi Villacrosa
 Jesús González
 Esteve Giró Codony
 Joan Calam Viader
 Alfons Rubio Agueyo
 Joan Didac Cabezudo
 Salvador Serra Pascual
 Manel Pou Bermudez
 Joan Pou Caballero
 Miquel A. Llavina
 Francesc Haro García
 Jordi Cervera Samón
 Olaguer Calusells Verges
 Ricard Riera Vila
 Jordi Baró Planas
 Ferran Fàbregas
 Genís Trabal
 Angel Relats
 Joan Soler

Josep Collado
 Pere Pujol
 Josep Pascual
 Joan Rodríguez
 Chacón
 Casas
 Victor Ballescà
 Panadés
 Grau
 Tresseras
 Bosch
 Santi
 Sánchez
 Riquer
 Alerm
 Serras
 Pagés
 Torrent
 Garriga
 Vilarrasa
 Miquel Cullerl
 Esteve Màs
 Joan Cervera
 Josep M. Codony
 Josep Pou
 Josep Masanell
 Josep M. Costa
 Francesc Velilla
 Jaume Costa
 Josep Ninet
 Venanci Mestre
 Joan Net
 Joan Codony
 Josep Cullerl
 Joan Cullerl
 Esteve Martí

FEMINES

Maria Llavina
 M. Angels Fàbregas
 Teresa Calafell
 Rosa Esteve

Lourdes Calvet
 Roser Oliver
 Rosita Pidemmont
 Rosa Ferrarons

M. Teresa Puig
 Maria Calvet
 Josefa Codony

RELACIO DELS ENTRENADORS QUE HAN PERTANESCU AL CLUB.

Ramon Canaletas
 Joan Colomer Massó
 Francesc Saiz
 Alfred Codina
 Francesc Alis

Joaquim Trabal
 Isidre Cañellas
 Joan Colomer Raventós
 Venanci Fàbregas
 Josep M. Llavina

Josep Fontdevila
 Pere Pujol
 Guiteras
 Enric Ruíz
 Joan Codony
 Domènec Cañellas

RELACIO DELS COMPONENTS DE LES DIFERENTS JUNTES DIRECTIVES QUE HI HAN HAGUT EN EL TRANSCURS DELS 25 ANYS.

Joan Mateu
 Lluís Bosch
 Josep Codina
 Josep Cervera
 Tomàs Perxachs Soler
 Salvador García
 Venanci Mestres
 Julià Escudero
 Josep Cortina
 Lluís Ayats

Esteve Freixas
 Ramon Canaletas
 Emili Montasell
 Josep Cullerl
 Joan Cullerl
 Joan Codony
 Josep Amargant
 Joan Ninet
 Manel Fàbregas
 Manel Andreu

Salvador Pascual
 Isidre Ventura
 Joan Pujol
 Albert Martí
 Carles Amela
 Jospe Baldé
 Isidre Cañellas
 Andreu Gasch
 Miquel Colomer

Volem tenir un record especial per a tots aquells que han pertanescut al Club i que dissortadament ja no es troben entre nosaltres.

**RELACIO DELS CLUBS AMB ELS QUE S' HAN CELEBRAT PARTITS
DURANT ELS VINT-I-CINC ANYS.**

B.M. Granollers	Cardedeu	Canteras
Sant Esteve Palautordera	Dom Bosco Rocafort	Aaaisu Paloma
Sant Fost de Capcentelles	C.N. Balsareny	Súria
San Miguel	C.I.D.E.	San Juan Despi
San Quirico de Tarrasa	Santa María Lidón	Esplugas de Llobregat
La Garriga	Ruíz de Alda	Arrate
Sant Celoni	Anaitasuna	Vallehermoso
Gavà	Marcol	Fuensanta
Juventud	Crevillente	Dosa---Elos
O.A.R. Gracia	Malgrat	O.J.E. San Adrián
Gracienc	Dominicos	Santa María de Barberà
Universitario	Puerto de Sagunto	Hidrocat
La Salle Montcada	Guillem Tatay	Jusús María José
Picadero	Dynamus-69	Llavaneras
S.F. Tarrasa	Dominicos	Banesto
S.A. Vilamajor	C.F. Valencia	C.D.Jupiter
Ntra. Sra. Montserrat	Berga	Puigreig
Parets	Llissà de Vall	Molins de Rey
Artilene	Torellò	Esparraguera
Salesianos	Horta (Pueblo Nuevo)	Canovellas
Sanfeliuese	Alisos	Conrellà
A.A. Caspe	Ripollet	La Salle Barceloneta
San José	Lluïsos	Juan XXIII
Instituto	Tres Luceros	Sant Llorenç
Aiguafreda	Manlleu	Bayer
Escuela Municipal Trabajo	Sporting Salesianos	Hospitalet-Indo
Seat	A.D. Sarrià	Riells
Mataró	Bancobao	La Llagosta
C.F. Arrahona	C.N. San Andrés	Residencia Albada
Martorell	Calella	At. Baldomero Sola
Escuelas Pias	Dom Bosco	Salesianos
La Roca	La Salle Bonanova	Sant Just Desvern
C.N. Pueblo Nuevo	Córdoba	
C.F. Barcelona	Juventud Petrel	
Sarrià de Dalt	Helios	
G.E.F.G.	Vic	

ALGUNS DELS PARTITS INTERNACIONALS JUGATS PEL CLUB.

18 d'abril del 1965
T.B. STUTTGART 29
B.M. PALAUTORDERA 14

6 de juny del 1965
MUNCHEN-SUD 11
B.M. PALAUTORDERA 16

17 de juliol del 1966
ROSKILDE-KLUB-1933 18
B.M. PALAUTORDERA 23

17 de juliol del 1966
Equip Femení
BOLDKLUBBEN FREJA 15
B.M. PALAUTORDERA 1

5 de setembre del 1970
MOHRINGEN S.V. 19
B.M. PALAUTORDERA 14

18 d'agost del 1973
T.S. GOPPINGEN 15
B.M. PALAUTORDERA 19

18 de maig del 1980
Equip Veterans
T.B. STUTTGART 27
B.M. PALAUTORDERA 19

UNA D'HUMOR

Es molt corrent sentir la coneguda frase: "*abans si que era ... i no el d'ara*", i això s'aplica a qualsevol cosa, com si fos un as a la mà-nega.

De tot això, el que tampoc se n'escapa és l'handbol, ja que també és víctima de la comparança demagògica: per això ara el que voldríem demostrar és que la diferència no es tal.

Potser la millor manera de fer-ho és buscar directament les similituds.

En primer lloc la pista: abans era de sorra o be de terra, on hi marcaven les ratlles amb guix i a les dues trepitjades ja no quedava ni ratlla ni res que s'hi assemblés. Aleshores s'aprofitava per a fixar on era la ratlla per medi dels crits del públic i pobre de l'àrbitre que no ho veies igual, doncs en ésser el camp de terra, sempre es tenia més a l'abast un roc, que era la millor eina per a tenir raó.

En l'actualitat la pista és de portland lli i no hi ha sorra, però rellisca com el gel i encara que no els quedi el cutis de la cuixa esgarrinxat, la patecada et fa veure la padrina i la tieta de Viladecans. O sigui que el terra segueix essent dur i les ratlles, quan hi ha ball a l'envelat, també s'esborenen.

I en el tema dels àrbitres no en parlem, perquè si abans era el culpable de tots els mals i l'esca del pecat (i algun sortia amb el crosto calent), ara fins i tot fan footing camps a través cap el bosc per escapar, per camés; de la diem-ne "*Justícia popular*"

En l'uniforme dels jugadors sí que hi ha alguna diferència: normalment l'eslip era més llarg i la samarreta més gruixuda, però no era per vergonya d'ensenyar la cuixa, no, sinó que era per prevenir els possibles frecs amb la malaïda sorreta dels...

I el públic (què m'hen dieu del públic), és el mateix. En primer lloc perquè 25 anys no són tants, i els mateixos que hi anaven abans encara els agrada i solen assistir als encontres. Però més que res es la manera d'obrar d'aquest públic la que no canvia.

I això es nota, per exemple, quan hi ha una jugada polèmica o be un xiulet errat de l'àrbitre. En aquell moment, com si els punxessin, o de tots a una resulta que solen conèixer la vida de la mare de l'àrbitre la d'algun jugador, i li donen records per a ella amb una bramulada que glaça la sang i fa tremolar tots els pitos de l'àrbitre.

Construccions

LLUIS SALA

Al servei de la bona construcció

Carrer Major, 55 - Tel. 848 01 79
Sta. M.ª Palautordera

Queviures

ROSA

Carrer Santa Teresa, 4
Telèfon 848 01 68
STA. M. PALAUTORDERA

Mobles i Fusteria

Abril - Pascual

Carrer Major, 36 - Tel. 848 02 50
Sta. M.ª Palautordera

CONSTRUCCIONS

Germans Coll

Avinguda del Montseny, 36 bis
Telèfon 848 03 35

SANTA M. DE PALAUTORDERA

Taller Mecànic

Servei Oficial TALBOT

PRUNA

Entreguem al moment tots els models TALBOT

Paguem el màxim els cotxes vells.

Passeig Bitamènia, 19-21

Telèfon 848 04 53

SANTA MARIA DE PALAUTORDERA

TRANSPORTS SOLER

Josep Soler

Anselm Clavé, 29, 1.er

Telèfon 848 01 52

PALAUTORDERA

FORN DE PA

Roca

Casa de les Coques

Carrer Major, 10 - Tel. 848 02 02
Sta. M.ª Palautordera

**Carnisseria
Polleria**

R. Arnau

Plaça de la Vila, 5
Galeries Alimentaries
Telèfon 848 03 01
Sta. M. Palautordera

**Queviures
COMAJUAN**

Pla d'en Sala

Av. Verge de Montserrat, 23
Tel. 848 01 60 - Sta. M.ª Palautordera

Fusteria

Daniel Samón

Sant Antoni M. Claret, 26
Telèfon 848 03 58
PALAUTORDERA

Amb rocs o sense, segueixen essent En fi, que l'handbol és una cosa que els que realment controlen la situació en vint-i-cinc anys segueix siguent i, encara que la presència de la força un joc de pilotes. On més es noten pública doni una gran tranquil·litat, els canvis és en el preu de les entra-si es dispara la cosa, allò sembla el des.
corral de la Patxeca i el barri de la "Puñalà", tot junt.

Pere Pilotes

EL PRIMER EQUIP

Formen un grup de 15 a 16 persones, tots ells joves amb edats que van des dels 19 fins els 32 anys, amb situacions personals diferents però que entre ells s'uneixen dues qüestions bàsiques: el fet de ser de Palau i la gran afició que tots senten per jugar a Handbol.

Gràcies a aquest equip i gràcies també a tota la resta de nois que estan en plantilla en els actuals equips, el Palau pot gaudir, i així cal dir-ho, d'una base de jugadors que fan possible, ells també, la celebració d'aquests 25 aniversari del Club.

Després d'una temporada que no ha estat fàcil, el Primer equip de Palau es planteja la possibilitat de passar de categoria. Una temporada, la del 80-81, amb molts d'entrebancs o circumstàncies que feien justificable l'excusa d'haver anat endarrera, però, molt al contrari: malgrat que l'entrenador sigui el primer any que exerceix en l'equip, malgrat la gran baixa de jugadors que estan fent el servei militar, malgrat problemes interns que sempre succeixen en grups d'aquests tipus . . . , el primer equip ha mantingut durant bastants diumenges un tercer lloc que els permet pensar en una categoria superior.

L'entrenament acaba de finalitzar i els jugadors i l'entrenador estan dins del vestuari. La pista té un aspecte molt diferent al dels diumenges. Des de mig camp comencen a sentir-se els crits i comentaris que surten de la primera porta

Porteu una caixa de cervesses abans de començar la xerrada. *crida una veu.*

Tothom està ja canviat i a la petita habitació està tot en ordre. Algun "xandal" encara està penjat o algunes "wambes" han quedat perdudes sobre el banc.

Els jugadors semblen disposats a establir el diàleg. Després d'una bona estona de gresca tothom va prenent posicions per iniciar "el joc".

Per què esteu a l'Handbol, per què aquest esport i no un altre?

Quan nosaltres vàrem començar, diu un dels més veterans només hi havia l'Handbol. El futbol aquí a Palau tot just s'iniciava i per altra banda l'Handbol tenia ja una quantitat de seguidors. L'Handbol era ja una cosa que funcionava. Si et plantejaves el fet de fer algun esport segur que entraves a l'Handbol.

Suposava també la possibilitat de sortir fora. L'Handbol oferia desplaçaments, conèixer llocs nous. En aquella època —parlem de 10 anys endarrera— el futbol només et permetia d'anar a "El Pla de la Serra".

Potser també entraves a l'Handbol perquè no tenies cap més alternativa

per escollir. No hi havien gaires activitats. Tothom vivia l'Handbol com una de les úniques possibles coses a fer durant el cap de setmana. No tothom tenia cotxe, famílies senceres venien expressament a veure els partits.

Tot això està molt bé, però ara quan totes aquestes circumstàncies han canviat, deu suposar un esforç el fet d'estar a l'equip?. Més encara quan ni hi ha cap guany en fer-ho. Sí, és clar. Però hi ha coses que et compensen. Si estem aquí és perquè tenim una veritable afició i ho demostrem.

A vegades fa mandra pensar que el diumenge t'hauràs d'aixecar d'hora, que el dissabte no pots fer el "burro" sinó l'endemà tindràs un partit dur. (S'obre un seguit de comentaris i rialles envers el problema dels dissabtes.)

Si us plantejessim el moment de ser professionals, cobrant, deixaríeu de fer altres activitats o fins hi tot us plantejaríeu més seriosament aquest fet d'anar a dormir d'hora i no fer el "bèstia"?

Potser als més grans se'ns plantejaria la qüestió de plegar o no plegar però als més joves segurament seguiríem en l'equip i ens ho prendríem d'una altra manera.

Pensem, —tornant a insistir en el fet— que el que està aquí en aquestes altures és perquè té molta afició i estem disposats a aportar el que ens vingui. Molts de nosaltres fa quasi o més de 10 anys que juguem.

Com s'estructura l'organització d'un equip? Es un grup on tothom aporta iniciatives? Creieu que hi ha disciplina?

Normalment és l'entrenador qui

organitza el joc, qui planteja els entrenaments. Aquesta organització ve estructurada a partir d'una base teòrica i discutim les possibles tàctiques de joc. El diumenge, en el camp és la posta en pràctica del que hem estat treballant en els entrenaments. Pot donar-se el cas que un jugador vegi quelcom que no funciona en un moment concret del joc o de l'entrenament i llavors no hi ha cap problema en comentar-ho i discutir-ho.

Es sobretot a la segona volta quan intervenim més. Ja coneixem els equips contraris i els jugadors concrets. De tota manera és necessària la presència de l'entrenador. Cal que hi hagi una persona que plantegi i prepari tant l'aspecte de preparació física com el planteig de joc.

Amb un tipus de grup com aquest es dona una relació interpersonal molt forta i, al mateix temps dura. Són molts moments d'estar junts i en situacions tenses com és le fet de jugar un partit. Com reacciona l'equip interiorment, entre jugadors?

Normalment les relacions són bones tot i que aquest any han sorgit alguns problemes. De tota manera no es pot dir que ens hagi anat malament. Potser caldria diferenciar la relació entre amics que es dona durant els entrenaments, quan ens trobem en el bar, pel carrer . . . , i la relació enmig de la pista, quan estem jugant. Es un moment més conflictiu, estem nerviosos i la situació és més tensa. A vegades ens diem de tot . . . Però quan acabem el partit anem a pren-

dre alguna cosa tots junts, com si no hagués passat res.

Una veu més fluixa intervé: "En Miquel no em vol deixar mai la pista".

I que en dieu de les relacions amb els jugadors dels equips contraris?

No mantneim cap més tipus de relació que la de la rivalitat del joc. Se'ns fa molt difícil pensar que hi cap la possibilitat d'establir una conversa que no tingui res a veure amb el partit. No hi ha una relació d'amistat. Un factor important en aquest sentit és que l'handbol es un joc dur i això fa que vegis a l'altre equip solament com el teu contrincant. *Quant a relacions personals envers les famílies, promeses, esposes i altres . . . us sentiu pressionats per deixar o seguir en el handbol?*

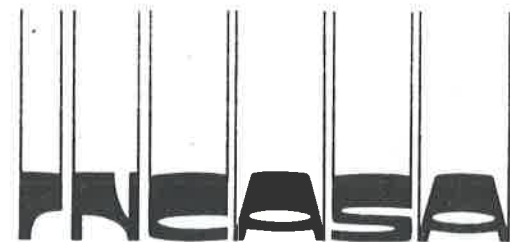
Ui, hi, hi, hi, hi, - *intervenen els solters*

En general es pot dir que no ens sentim pressionats. Es molt comprensible que ens agradi fer aquest esport i a la vegada és fàcil de combinar el temps per tal que no suposi un gran problema.

Com os van els desplaçaments?

Ah!. Ens portem molt bé, silenci total durant tot el viatge, sobretot si el conductor és en Solé (?). Fem unes rutes turístiques molt interessants .

S' inicia un torn de rialles envers el tema dels conductors.

INDUSTRIAL CARRERAS S.A.

Fàbrica de Teixits
per a la Decoració

FABRICA:
CAMINO VIEJO SAN CELONI, 8/N.
STA. MARIA PALAUTORDERA
(BARCELONA)

DOMICILIO SOCIAL:
PASEO MARAGALL, 239
TELEFONO 235 49 00
BARCELONA

**Llistes de Noces
Electricitat
Calefacció
Regals**

A. Illa

Plaça Major, 3
STA. M. PALAUTORDERA

Bar - Restaurant - Piscines

Net

Ctra. Montseny, 43 - Tel. 848 00 33
Sant Esteve de Palautordera

Taller de reparació
i venda de bicicletes
i ciclomotors

XENA

Carrer Major, 57
Telèfon 848 00 97
Sta. M. de Palautordera

*Maria
Reixach
i Morera*

Farmacia

Carrer Major 44
Telèfon 848 00 30
PALAUTORDERA

Queviures i Cansaladeria

Joan Codony i Garriga
Auto Servei SPAR

Passeig Font Martina, 20
Telèfon 848 04 79

SANTA MARIA PALAUTORDERA

Miquel Colomer
Sastre

Plaça Major, 5
Telèfon 848 03 53

PALAUTORDERA

Membre de l'Associació
de Mestres Pintors
de Barcelona

Barberà

Pintura Decorativa

Passeig Bitamènia 19

SANTA MARIA PALAUTORDERA

Telèfon 848 03 18

Confecció i Venda
d'Articles de Pell

Lluís Campoy

Adobs de pells i neteja

Plaça de la Vila
Telèfon 848 00 66
Sta. M. Palautordera

Carnisseria
Polleria

Roser

Plaça de les Olles, 3
Telèfon 848 00 11
PALAUTORDERA

Materials per a la Construcció
i col·laborador d'Uralita, S. A.

Ramon Gimferrer

Carrer Major, 59
Telèfon 848 00 52

SANTA MARIA DE PALAUTORDERA
(Barcelona)

Quan al tema seguidors, de les reaccions del públic . . . , eeteu contents amb l'afició?

En general hi ha poc ambient. Ara potser comença a pujar. El fet que enguany haguem mantingut el tercer lloc fa que augmenti l'interès per venir als partits.

*"Sí, sobretot un dia que va plure"
--diu un jugador amb doble intenció.*

La gent estava acostumada a veure un nivell d'handbol més bo. El fet de baixar de categoria va fer que el públic es cansés. Un altra motiu que explica el fet de disminuir l'afició és el futbol. Si fos possible, potser seria convenient combinar els dos esports de manera que cada diumenge hi hagués una cosa o una altra.

Per a nosaltres ens és important notar que tens una afició que et segueix, que pots comptar amb un ajut moral, és important notar que al teu darrera tens un públic que et fa costat.

A part de l'afició també esteu ajudats per una Junta que, al cap i la fi, hi és perquè hi sou vosaltres. Quina es la relació equip-Junta?

"Qui son aquests, no els hem vist mai" diuen en broma.

"Si home, sí: són com els "Angeles de Charlie", hi ha un intermediari però no els veiem mai"

Per part dels jugadors no tenim un representant oficial però procurem fer arribar a la Junta els problemes que tenim.

'Volem una bóta de xampú', crida un pel darrera.

Tenim un jugador que és de la Junta i ell els fa arribar els problemes que sorgeixen. Per altra banda hi ha qüestions que no cal fer arribar a la Junta i que solucionem nosaltres.

Potser no és necessari que hi hagi un representant. La Junta és gent que veiem molt sovint pel poble, hi tenim confiança . . . , malgrat no es presentin mai aquí per interessarse si hi ha alguna qüestió a discutir.

En teoria també hi ha un delegat
En teoria també hi ha un delegat per a cada equip però a la realitat només n'hi ha un. Per mitjà d'ell establim el mecanisme per fer arribar la nostra veu a la Junta.

Parlant, ja de la nova temporada i del fet que aquest club pugui tirar endavant, quines són les millores que creieu més necessaries perquè així es realitzi?

Creiem que les millores han de ser fonamentalment a nivell d'equipament tècnic. Seria molt convenient arreglar les condicions en que està la pista. En l'últim partit l'àrbitre va caure per culpa dels desnivells del terra. També caldria millorar, urgentment, les condicions dels vestuaris.

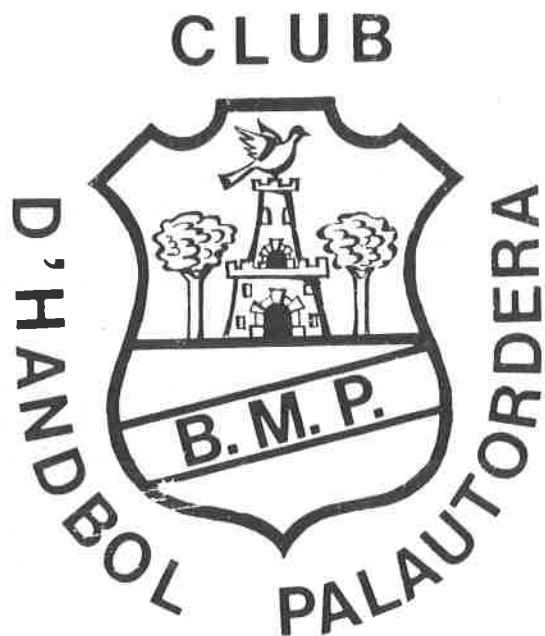
"Eh Tu, què en saps del millorament dels vestuaris, que ha sortit en el programa de l'ajuntament?"
"Ah! No ho sé, sembla que està en projecte . . ."

També agrairiem molt el fet que l'afició augmentés. Nosaltres farem el possible per oferir un handbol millor però necessitem dels seguidors que ens ajudin a que això sigui de debò.

12,30 i la cosa s'ha allargat més del previst. Anem deixant els vestuaris i a mida que atravessem la pista els llums es van apagant poc a poc. Diumenge tornarà a ser plena de gent, de crits i de joc.

Amb els cabells encara humits i amb cara de cansats els jugadors comencen a mirar llurs rellotges. Són ja les

"Eh! Anem a prendre alguna cosa a Can Xa?"

Cuina internacional
Cuina catalana montanyenca
Asortida carta. Varietat de carns i peix

Especialitats:
Pollastre a la "Granota"
Cabrit rostit Turó de l' Home
Graellada peix de la costa

Obert tot l'any
Salons Festes, Convits, Noces, Convencions.

Plaça Major, 6
Telèfon 848 00 27
Santa Maria Palautordera

Granja

Can Llaude

Ultramarins

Electrodomestics, Jardineria
Llistes de Noces

UNGE

Carrer de la Creu
Santa Maria Palautordera

Passeig del Remei, 12
Telèfon 848 02 48
Sta. M. Palautordera

Agraïm la col.laboració de tots els que amb les seves aportacions han fet possible la celebració del vint-i-cinquè aniversari del Club d' Handbol Palautordera.

Generalitat de Catalunya
Excel.lentissim Ajuntament
Feredació Provincial d' Handbol
Comité d' Arbitres d' Handbol

així com també:

Els trofeus que es disputaran, han estat cedits per:

Angela Gili
Concepció Arabia
Anònim
Josep Campoy
Martí Portet
Catalina Carrillo
Sagrari Bonilla
Mercè Farrás
Anònim
Queviures Querol
Queviures Corominas
Tintes y Aprestos Guiñau
Anònim
Nórdica de Adhesivos
i a tots els anunciants d'aquest butlletí.

Calçats Baldé
Bar Xa
Finques Altimira, S.A.
Tallers Dribart
Piscines Net
Montepio de Conductors
Guarro Tapis, S.A.
Federació Provincial d' Handbol
Excel.lentissim Ajuntament
Banc de Sabadell
Bar Oliver's Pub
Magatzems Garriga
Autocars Net
Clar, S.A.
Esports Sastre

Han col.laborat especialment en l'organització d'aquestes festes:

Gresca i Xerinola (Actes socials)
Montserrat Clausells (Confecció del Butlletí)
Joan Soler (Caricatures)

Construccions Palautordera, S. A.

PASSEIG DEL REMEI, 18
TELEFON 848 02 80

SANTA M. PALAUTORDERA

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"